

риградъ отъ Цимисхія имали тойзи саць *комарь-кышны*. А въ Манисѣинъ лѣтописъ ся въспоминува отъ прѣводчика, *жѳмис-*конско попеченіе. *Касапъ-баши*, заповѣдникъ на мѣсопродавци, кой въ врѣмя рата ся є грыжилъ за нужное количество мѣса за войцы, а съврѣменно є исполнявалъ и длѣжность военачалника. *Екмекчи-Баши*, заповѣдникъ на хлѣбопродавцы. *Субаши*, заповѣдникъ на водоводители; това имя сѣ носили много время и селскіи управители Турци въ Българіѣ. *Бусшанджи-Баши*, кой є вардилъ царскы градины, гдѣ сѣ сѣяли лубеницы и дины за Султана; той є исполнявалъ и длѣжность управителя полициі въ Цариграда, и сѣдилъ є малкы разправы. Нѣ тукъ не трѣба да разумѣваемы рядовнѣж полиціѣж, и сега еще въ турско царство не сѣществува такавѣж полиціѣж. Такови сѣ были высокостѣпенніи чиновне изъ начыла въ Турціѣ! Сядовища сѣ были управляни отъ Шехъ-ул-исляма, отъ кого зависвали и зависвѣтъ даже до днѣсь вси прочіи сѣдници — *Кадіи и Мюхшіи* — законодавци. Тіи сѣдѣтъ по Алкорану, по Абобекировы фетвы, по Аліюви, по Имамъ-Азамовы и проч. а най паче отъ свои си главы, какъ то имъ скимни, или който имъ наддаде, нему отдавѣтъ правдѣж; тѣхни сѣдебни рѣшенія сѣ неразрушими отъ гражданскія управители, сматрѣтъ ся за священны и изпѣлнявѣтъ ся съ строгость отъ изпѣлнителнаѣ власть. Послѣ ся сѣ явили Еничери, и тѣхнѣж главатаръ є носилъ имя Еничери-агаси, кой є ималъ и разны чиновницы, чорбаджіи, одабашии и проч. А имя Паша, Садиръ-Азамъ, или Везиръ — първый министаръ, и прочіи днѣшны наиманованія чиновниковъ тии сѣ вѣкы послѣдно прѣобразованіе Турковъ.

Турци нѣсѣж имали на свой говоримъ татарскы языкъ писмонность и книги. Тіи сѣ имали и имѣтъ арабскаѣ писменность и книги имъ сѣ написани на старо-арабскы съвсѣмъ непонятепъ тѣмъ языкъ, отсвѣнѣ нѣколко книги въ послѣднее врѣмя що сѣ писали на турскый языкъ, и то не чисто турскы, нѣ помѣсено съ арабскы и персіискы. Отъ